

Tori kooli valss

E. Katai

G. Männik

Kauni Pärnu jõe kaldal
põliste pärnade all
seisis vana maja
aegadest räsitud, hall.
Nüüd mälestus saanud on sellest,
et kunagi oli seal kool,
kus kogusid eelnevad põlved
teadmisi, tarkust ja hoolt.

Kool, meie kool, armas kool,
saadad sa inimest igal pool.
Osaks me elust saad lapseas,
meenud ka siis, kui hall on pea.
Õpetad tarkusi, kasvatad hoolt,
vormid me mõistust peru ja
noort,
kingid meil sõpru ja tuttavaid
häid,
aastate kauguselt kaunim veel
näid...

Auväärse vanuri kõrval
koha sai praegune kool.
Jõe järsul nõlval
tundus ta hele ja noor.
Kunagi oli see maja
ruumikat avarust täis,
aeg aga tegi, mis vaja –
nõnda ta kitsaks meil jäi.

Kool, meie kool, armas kool,
saadad sa inimest igal pool...

Kitsuses sumbuvad mõtted,
takerdub tegevuslust.
Ei tulu too pelgad mõtted –
uut maja läks vaja meil just.
Aastad nii läksid täis lootust,
kuid tasu sai ootusevaev –
kerkiski veel kaunim hoone.
Ei seisma jää iialgi aeg!

Kool, meie kool, armas kool,
saadad sa inimest igal pool...

Nii palju pikki aastaid
teiseks koduks meil kool.
Nõuab tööd ja vaeva,
ennastalgavat hoolt.
Vaevaga kaasas käib tasu
ning murega kaasas käib rõõm.
Sõber, sa kindlasti usu –
vaev ununeb, jääb koolirõõm!

Kool, meie kool, armas kool,
saadad sa inimest igal pool...